

हरिमिथ्र m. desgl. HALL 38.
 हरिमीडेस्तोत्र n. ein mit हरिमीडे beginnender Lobgesang auf Vi-
 shṇu HALL 135.
 हरिमेध adj. = हरिमेधस्, unter den Beiwörtern Nārājaṇa's MBh.
 12, 12864. = अश्वमेध NĪLAK.
 हरिमेधस् 1) adj. als Beiwort und Beiname Viṣṇu's oder Kṛṣṇa's
 MBh. 12, 12764. BṛĀG. P. 3, 10, 17, 13, 47, 32, 18. 4, 30, 24. 9, 13, 9. 11,
 20, 45. nach dem Comm. zu BṛĀG. P. = संसारं कृति मेधा यस्य. — 2)
 m. N. pr. eines Mannes MBh. 1, 2099. 3, 3813. Vater Hari's BṛĀG. P. 8, 1, 30.
 हरिभैर adj. den falben (Donnerkeil) tragend RV. 10, 96, 4.
 हरिय (von हरि) m. ein falbes Ross H. 1238.
 हरियूर्ध्विया (gesprochen यूर्ध्विया für यूर्ध्व्या goldene Pfosten habend)
 f. N. pr. einer Oertlichkeit RV. 6, 27, 5.
 हरियोग adj. mit Falben bespannt: Wagen Indra's RV. 4, 56, 1.
 हरियौजन n. das Ansichren der Falben RV. 4, 62, 13. — Vgl. ह्य-
 रियोजन.
 हरियोनि adj. aus Hari (Viṣṇu) hervorgegangen: ब्रह्मन् MBh.
 12, 13590.
 हरिराज m. N. pr. eines Fürsten RĀĪA-TAR. 7, 127.
 हरिराम m. N. pr. verschiedener Männer Verz. d. Oxf. H. 243, a, No.
 610. fg. Verz. d. B. H. No. 109. 881. HALL 52. चक्रवर्तिन् COLEBR. Misc.
 Ess. 2, 43. तर्कवागीश HALL 41. 30. तर्कवागीशभट्टाचार्य 53. fg. Verz. d.
 B. H. No. 683. तर्कालंकार HALL 35. तर्कालंकारभट्टाचार्य 81. भट्टा-
 चार्य 31. 42.
 हरिराय m. desgl. Notices of Skt Mss. 1, 30. Verz. d. Oxf. H. 397, b,
 No. 135. WILSON, Sel. Works 1, 272.
 हरिरिपु m. eine best. Pflanze, = वाजिशत्रु KĀLĀKĀRA 4, 154.
 हरिरुद्र m. Hari und Rudra d. i. Viṣṇu und Śiva in einer Per-
 son MBh. 3, 1627.
 हरिरामन् adj. blonde Haare am Körper habend MBh. 3, 3812.
 हरिलीला f. Hari's Spiel, Titel eines Inhaltsverzeichnisses zum
 Bhāgavatapurāṇa von Vopadeva Verz. d. Oxf. H. 37, b, No. 92.
 विवेक ebend. विवर्णसंपृक्त Notices of Skt Mss. 2, 200.
 हरिले ind. (voc.) Anruf an eine Dienerin im Drama ÇABDĀTHAK. bei
 WILSON.
 हरिलोचन 1) adj. gelbäugig. — 2) m. a) Krebs TRĪK. 4, 2, 21. — b)
 Eule ÇABDĀTHAK. bei WILSON. — c) N. pr. eines Krankheitsdämons
 HARIV. 9561.
 हरिव eine best. hohe Zahl bei den Buddhisten VJUTP. 179. MĒL. asiat.
 4, 638. हरिभ v. l.
 हरिवंश m. 1) Hari's d. i. Viṣṇu's (Kṛṣṇa's) Geschlecht WEBER,
 KṚṢṆĀG. 270. 283. ÇĀTR. 10, 319. H. 35. — 2) Titel des bekannten Anhangs
 zum Mahābhārata MBh. 1, 357. 18, 280. पुराण HARIV. 16358. fg. WEBER,
 KṚṢṆĀG. 304 (n.). चतुष्क Verz. d. Oxf. H. 154, a, 11. कृष्णलीला MACK.
 Coll. 1, 60. — 3) N. pr. eines Dichters HALL in der Einl. zu VĪSAVAD.
 7. WILSON, Sel. Works 1, 177. क्लि^० Verz. d. Oxf. H. 131, b, No. 239.
 हरिवंश्य adj. zu Hari's Geschlecht gehörig ÇĀTR. 9, 99.
 हरिवन n. N. pr. gaṇa तुभादि zu P. 8, 4, 39.

हरिवत् (von हरि) adj. voc. हरिवत् Schol. zu P. 8, 2, 15. 3, 1. 1) von
 den Falben begleitet, — gefahren, der Falbrossige: Indra HALĀJ. 1, 54.
 RV. 1, 81, 4. 3, 52, 7. 7, 20, 4. 32, 12. 10, 96, 10. VS. 20, 38. AIR. Br. 2, 24.
 — 2) mit dem gelben (Soma) verbunden u. s. w.: इन्द्राय प्रुषं हरिवत्त-
 मर्चत RV. 10, 96, 2. सो अस्य कामं हरिवत्तमानशे 7. — 3) das Wort हरि
 enthaltend ÇĀTR. Br. 4, 5, 2, 4. PĀNĀV. Br. 12, 13, 7. LĪTJ. 3, 1, 18. — Vgl.
 हरिमत्.
 हरिवर 1) adj. der beste unter den Affen R. 4, 1, 66. — 2) m. N. pr.
 eines Fürsten KĀTHĀS. 52, 196. 263. — 3) n. N. pr. einer Stadt KĀ-
 THĀS. 52, 263.
 हरिवर्षा 1) m. N. pr. eines Mannes PĀNĀV. Br. 8, 9, 4. 5. — 2) n. N.
 eines Sāman Ind. St. 3, 246, a.
 हरिवर्षम् adj. gelbliches —, grünlisches Aussehen darbietend: die Erde
 RV. 3, 44, 3. Indra 10, 96, 1.
 हरिवर्मन् m. N. pr. eines Dichters (v. l. हरिशर्मन्) Verz. d. Oxf. H.
 150, b, 42. fg. eines buddhistischen Autors WASSILJEV 108. वर्मदेव N.
 pr. eines Fürsten Z. f. d. K. d. M. 3, 165.
 हरिवर्ष 1) n. N. pr. eines von den Gebirgen Nishadha und Hema-
 kūta eingeschlossenen Varsha TRĪK. 2, 1, 3. H. 946, Schol. MBh. 2,
 1044. 6, 202. VP. 168. MĀRK. P. 60, 4. BṛĀG. P. 5, 16, 9. 18, 7. ÇĀTR. 1,
 292. — 2) m. N. pr. eines Beherrschers von Harivarsha, Sohnes des
 Āgnidhra, VP. 162. fg. BṛĀG. P. 5, 2, 19.
 हरिविद्यम् 1) m. N. pr. verschiedener Männer COLEBR. Misc. Ess. 2,
 42. Verz. d. Oxf. H. 274, a, No. 649. KSHIRĪC. 10, 15. ऋय 12, 6. — 2) f.
 या Bez. zweier Pflanzen (Viṣṇu lieb): Basilienkraut und = जया RĀ-
 ĠAN. im ÇKDR.
 हरिवालुक n. die wohlriechende Rinde von Feronia elephantum AK.
 2, 4, 2, 9. RATNAM. 126.
 हरिवास 1) adj. wohl ein gelbes Gewand tragend: Viṣṇu MBh. 6,
 2949. — 2) m. Ficus religiosa MADAN. 5, 4.
 हरिवासर n. Viṣṇu's Tag, Bez. des 11ten und 12ten Tages (oder
 des 1ten Viertels dieses Tages) in einer Monatshälfte EKĀDAÇĀTTVA u.
 s. w. im ÇKDR. WEBER, KṚṢṆĀG. 234. — Vgl. हरिदिन.
 हरिवासुक n. = हरिवालुक COLEBR. und Lois. zu AK. 2, 4, 2, 9.
 हरिवाहन 1) adj. mit Falben fahrend; m. Bez. a) Indra's MED. n.
 251. MBh. 1, 1296. 3, 1870. 12053. 12, 6743. 13, 1889. 14, 108. R. GORR.
 1, 64, 25. 6, 70, 33. ऽदिष् Osten VIKR. 47. — b) der Sonne MED. — 2) m.
 Viṣṇu's Vehikel, Bez. Garuḍa's HĀR. 10.
 हरिविलासकाव्य n. Titel eines Gedichts Notices of Skt Mss. 1, 46.
 हरिवृत्त m. wohl = 2. हरिदु 1) SUÇR. 2, 79, 1.
 हरिवृष n. = हरिवर्ष 1) BHŪMIPRAJOGA im ÇKDR.
 हरिव्यास m. N. pr. eines Mannes WILSON, Sel. Works 1, 151. ऽमिथ्र
 Verz. d. B. H. No. 814. ऽमुनि HALL 115.
 हरिप्रत adj. etwa dessen Gebiet, d. h. Alles was ihn umgiebt, gelb ist:
 Agni RV. 3, 3, 5. nach anderer Lesung हरिवत् SĪJ. zu d. St.
 हरिश्यै (von हरि) adj. gaṇa लोमादि zu P. 5, 2, 100.
 हरिश्कार N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 257, a, 23.
 हरिश्यै und हरीश्य adj. (f. या) VS. PĀT. 3, 127. in Gold ruhend, —